

VETERINAIR TUCHTCOLLEGE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2022/34, 2022/35

X,	Klaagster
tegen:	
dierenarts Y,	beklaagde sub 1 (2022/34)
dierenarts Z,	beklaagde sub 2 (2022/35)

1. DE PROCEDURE

Het college heeft kennisgenomen van het klaagschrift, het verweer, de repliek en de dupliek. De mondelinge behandeling vond plaats op 28 september 2023. Tijdens deze zitting zijn de onderhavige zaken en de zaak met nummer 2022/36 gelijktijdig, maar niet gevoegd, behandeld. Bij de mondelinge behandeling waren beklaagde sub 1 en de gemachtigde van beklaagde sub 2, mr. T.A.M. Oosterhout, aanwezig. Klaagster is niet verschenen. Hierna is uitspraak bepaald.

2. DE KLACHT

Beklaagde sub 1 wordt naar het college begriipt – kort samengevat – verweten dat hij klaagster onvoldoende heeft geïnformeerd over de toestand van de hond van klaagster na afloop van het consult op 9 november 2021.

Beklaagde sub 2 wordt – kort samengevat – verweten dat door de op 9 november 2021 door beklaagde sub 2 uitgevoerde gebitsbehandeling en extractie van een kies bij de hond van klaagster een gat van de bovenkaak naar de neusholte is ontstaan. Beklaagde sub 2 wordt tevens verweten dat er geen adequate informatieoverdracht heeft plaatsgevonden over de uitgevoerde behandeling.

3. DE VOORGESCHIEDENIS

3.1. Het gaat in deze zaak om de hond van klaagster, een mannelijke Staffordshire-bulterriër met de naam A, geboren op 7 augustus 2007.

3.2. Klaagster is op 8 november 2021 met A naar de dierenartsenpraktijk van beklaagden te B gegaan wegens een bult op de kaak van A. Een collega van beklaagden heeft geconstateerd dat de kies rechtsboven was ontstoken en dat er een aanwijzing was van osteomyelitis van het kaakbot. De collega heeft in samenspraak met klaagster besloten om op 9 november 2021 een gebitsbehandeling met extractie van de kies rechtsboven in te plannen bij beklaagde sub 2.

3.3. Beklaagde sub 2 heeft op 9 november 2021 een gebitsbehandeling uitgevoerd bij de hond van klaagster. Zij heeft bij de orale inspectie geconstateerd dat er sprake was van een gevorderd stadium van parodontitis en dat er een aanwijzing was van osteomyelitis van het kaakbot. Beklaagde sub 2 heeft vervolgens de kies rechtsboven getrokken. Daarnaast heeft zij de epulide verwijderd bij de hoektand boven in de hoop dat de pocket van de hoektand dicht granuleert.

3.4. Beklaagde sub 2 is in de middag van 9 november 2021 naar de andere vestiging te C gegaan en was daardoor niet betrokken bij het mee naar huis geven van A. De paraveterinair heeft A aan klaagster meegegeven en de gegevens die beklaagde sub 2 in de patiëntenkaart heeft geschreven aan klaagster doorgegeven. Er is na de behandeling – op verzoek van beklaagde sub 2 – een controleafspraak ingepland op

30 november 2021 zodat beklaagde sub 2 kon controleren of het proces van genezing naar wens verliep. Klaagster is niet verschenen op de controleafspraak.

3.5. Klaagster heeft op 28 december 2021 telefonisch contact opgenomen met de dierenartsenpraktijk van beklaagden, omdat er helder roze vocht uit de neus van A kwam sinds de operatie.

3.6. Per 1 januari 2022 is de dierenartsenpraktijk gesplitst. Beklaagde sub 1 werkt sinds deze datum alleen nog voor de praktijk te B en beklaagde sub 2 werkt alleen nog voor de praktijk te C.

3.7. Klaagster is op 10 januari 2022 met A naar de dierenartsenpraktijk te B gegaan, nadat zij in het voorafgaande weekend op 8 januari 2022 contact heeft opgenomen met beklaagde sub 1, omdat bij A bloed meekwam tijdens het niezen. Beklaagde sub 1 heeft de hond op 10 januari 2022 onderzocht en behandeld.

3.8. Klaagster is overgestapt naar een nieuwe dierenarts. Bij deze dierenarts is A – om voor beklaagden onbekende reden – ingeslapen.

4. HET VERWEER

Beklaagden hebben gemotiveerd verweer gevoerd. Op dat verweer zal hierna, voor zover nodig, worden ingegaan.

5. DE BEOORDELING

Ten aanzien van beklaagde sub 1 (zaaknr. 2022/34)

5.1. Het college concludeert op basis van de stukken dat klaagster beklaagde sub 1 verwijt dat hij klaagster onvoldoende heeft geïnformeerd over de toestand van de hond van klaagster na afloop van het consult op 9 november 2021.

5.2. Het college heeft geen feiten of omstandigheden vast kunnen stellen waaruit blijkt dat beklaagde sub 1 contact heeft gehad met klaagster op 9 november 2021 over de door beklaagde sub 2 uitgevoerde behandeling. Uit het dossier blijkt dat de paraveterinair de hond aan klaagster heeft meegegeven na afloop van de behandeling. In het veterinaire tuchtrecht geldt als uitgangspunt dat een dierenarts alleen voor zijn of haar eigen veterinaire handelen verantwoordelijk is en niet voor het veterinaire handelen van een collega. Beklaagde sub 1 kan zodoende niet verantwoordelijk worden gehouden voor het veterinaire handelen van de paraveterinair en/of beklaagde sub 2.

5.3. Het college heeft op basis van het dossier en de verklaringen van beklaagde sub 1 ter zitting geconstateerd dat beklaagde sub 1 A slechts op 10 januari 2022 heeft behandeld. Klaagster heeft geen klacht ingediend die ziet op specifiek deze behandeling.

5.4. Gelet op het voorgaande is er geen klacht ingediend die ziet op het veterinaire handelen van beklaagde sub 1. De klacht tegen beklaagde sub 1 is derhalve niet-ontvankelijk.

Ten aanzien van beklaagde sub 2 (zaaknr. 2022/35)

5.5. In het geding is de vraag of beklaagde sub 2 tekort is geschoten in de zorg die zij als dierenarts had behoren te betrachten ten opzichte van de hond van klaagster, met betrekking tot welk dier haar hulp was ingeroepen, een en ander als bedoeld in artikel 8.15 in verbinding met artikel 4.2 van de Wet dieren. Bij de beantwoording van die vraag gaat het er naar vaste jurisprudentie niet om of de meest optimale zorg is verleend, maar of het veterinaire handelen van de dierenarts in retrospectief bezien binnen de grenzen van de redelijke bekwame beroepsuitoefening is gebleven. Hiernaast geldt in het veterinaire tuchtrecht als uitgangspunt dat een dierenarts alleen voor zijn of haar eigen veterinaire handelen verantwoordelijk is en niet voor het veterinaire handelen van een collega.

5.6. Naar vaste tuchtrechtspraak geldt voorts dat, wanneer partijen elkaar

tegenspreken over bepaalde feiten en op grond van de beschikbare gegevens door het college niet kan worden vastgesteld van welke lezing moet worden uitgegaan, de klacht met betrekking tot het desbetreffende onderdeel niet gegrond kan worden bevonden. Dit berust niet op de opvatting dat het woord van een klager minder geloof verdient dan dat van de beklagde dierenarts, maar op het uitgangspunt dat het oordeel omtrent de tuchtrechtelijke verwijtbaarheid van het veterinair handelen of nalaten waarover is geklaagd, zijn grondslag behoort te vinden in feiten en omstandigheden die als vaststaand kunnen worden aangenomen. Een tuchtrechtelijke maatregel kan slechts op zodanige feiten en omstandigheden worden gebaseerd.

5.7. Ten aanzien van de klacht over het ontstaan van een gat van de bovenkaak naar de neusholte tijdens de extractie van de kies door beklagde sub 2 overweegt het college als volgt. Gelet op de vele onduidelijkheden en het gebrek aan informatie over de gebitsbehandeling, is voor het college onvoldoende vast komen te staan dat door de door beklagde sub 2 uitgevoerde gebitsbehandeling een gat is ontstaan van de bovenkaak naar de neusholte. Dit betekent dat de eerste klacht afstuit op een gebrek aan voldoende bewijs en ongegrond zal worden verklaard.

5.8. Ten aanzien van de informatieoverdracht overweegt het college als volgt. In de patiëntenkaart staat een korte notitie met daarin een tekst die de paraveterinair van beklagde sub 2 aan klagster moest doorgeven als klagster haar hond op kwam halen. In deze notitie staat een korte omschrijving van hetgeen beklagde sub 2 heeft gedaan tijdens de gebitsbehandeling en dat zij na drie weken een controleafspraak wilde inplannen. Daarnaast staat in de notitie dat beklagde sub 2 het liefst een röntgenfoto wil laten maken wegens aanwijzingen van osteomyelitis. Het college oordeelt dat beklagde sub 2 klagster voldoende heeft ingelicht over de behandeling en de toestand van A door het laten doorgeven van deze informatie. Het college ziet, bij gebrek aan bewijs voor het tegendeel, geen aanleiding om in twijfel te trekken dat deze informatie bij het meegeven van A op 9 november 2021 aan klagster is doorgegeven. De tweede klacht tegen beklagde sub 2 is gelet op het voorgaande ongegrond.

6. DE BESLISSING

Het college:

In de zaak met nummer 2022/34 tegen beklagde sub 1;
verklaart de klacht niet-ontvankelijk.

In de zaak met nummer 2022/35 tegen beklagde sub 2;
verklaart de klacht ongegrond.

Aldus vastgesteld te 's-Gravenhage door mr. A.J. Kromhout, voorzitter, en door de leden-dierenartsen drs. M. Lockhorst, drs. B.J.A. Langhorst-Mak, drs. C.J. van Woudenbergh en J.A.M. van Gils, en uitgesproken in het openbaar op 21 december 2023.